

๖๒

ลูกศิษย์ของพญามาร

จมอยู่ด้วยอาการอันบัณฑิตพึงเกลียด กุสิด์ เขาแปลว่าคนเกียจคร้าน คนไม่ศรัทธา มาอยู่วัดอยู่วากันนอนอืด อยู่บ้านก็นอนอืด ไม่มีศรัทธา ไม่เชื่อมั่น เข้าไปในพระรัตนตรัย เป็นคนปราศจากความศรัทธา เป็นคนเกียจคร้าน เช่นนี้แล้วละก็ บัณฑิตเกลียดนัก

ท่านถึงได้แปลว่า **กุสิด์** ผู้จมอยู่ด้วยอาการอันบัณฑิตพึงเกลียด คนมีปัญญาเกลียดนักคนเกียจคร้าน แต่ชอบสรรเสริญนิยมนคนขยัน คนหมั่นขยัน คนเพียร คนมีศรัทธาเลื่อมใส นั่นเป็นที่ชอบของนักปราชญ์ราชบัณฑิตทั้งหลาย คนเกียจคร้านเป็นไม่ชอบ

หินวิริย มีคามเพียรแล้ว มีความเพียรแล้ว ทำแต่ชั่วด้วยกาย ชั่วด้วยวาจา ชั่วด้วยใจต่างๆ ความเพียรใช้ไม่ได้ ถึงจะเพียรทำไปสักเท่าใดก็ให้โทษแก่ตัว ไม่ได้ประโยชน์แก่ตัว

ในจำพวกเหล่านี้ ได้ชื่อว่าไม่พ้น มารย่อมรังควานได้ เป็นลูกมือของพญามาร มารจะต้องการอย่างไรก็ได้สมควรปรารถนาของมารทุกสิ่งทุกประการ จะให้ครองเรือนเสียตลอดชาติ ไม่ขยันตัวจำศีลภาวนาได้ ก็ต้องเป็นไปตามอำนาจของมาร จะให้ไปดุ่มหรัสพต่างๆ ตามใจมาร บังคับให้เป็นไปตามอัธยาศัยของมารแท้ๆ

เหตุนี้แหละ เหมือนต้นไม้พุทพลาพอยู่เต็มที่แล้ว น้ำก็เซาะเข้าไปๆ ไกลจะพังอยู่เต็มที่แล้ว ร่องแครงอยู่เต็มที่แล้ว ลมพัดไม่สู้แรงนักหอรอก กระพือมาพักหนึ่งค่อยๆ ก็เอนไปแล้ว นั่นฉันใด **พวกที่ไม่สำรวม เห็นอารมณ์งาม ไม่รู้จักประมาณในการใช้สอย ไม่มีศรัทธา เป็นคนเกียจคร้าน พวกเหล่านี้เป็นลูกศิษย์ของพญามารทั้งนั้น ไม่ใช่ลูกศิษย์ของพระ** เป็นศิษย์ของพญามาร มารจูงลากไปเสียตามความปรารถนา

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “สังวรคาถา”

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗